

DE STER VAN NEDERLAND

Naar Boven.

Komt, vroolijk 't hart omhoog geheven!
Mijn vrienden, zoekt het hier toch niet!
Ginds ruischt de stroom van 't eeuwig leven,
Die pelgrims eeuw'ge laaf'nis biedt.
Ginds rijst de stad, wier gulden tinnen
Zich baden in den hemelgloed,
Ons wacht een heerlijkheid daar binnen,
Die al ons zwoegen ruim vergoedt.

Hier zien wij niets van 't geen wij wachten;
Hier wordt het door geen hand getast,
Toch is ons erfdeel zeker te achten,
't Ligt in Gods woord voor eeuwig vast.
En wat we zien, zien we eens verstoven;
En wat wij tasten, stort tot puin;
Maar wat wij hopen en gelooven
Is hechter dan het hechtst arduin.

Reeds hoor ik 't Halleluja klinken,
Dat over zweeft uit 's Vaders huis,
De wereld zal in 't niet verzinken;
De hemel scheurt met groot gedruisch.
Daar komt, daar komt de groote Koning!
Hij haalt ten feest zijn broedren af,
En voert ze in 's Vaders zaal'ge woning
Opnieuw herboren uit het graf!

De Liefde.

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

46e Jaargang

—

No. 6

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

Redactie: A. D. JONGKEES - T. C. HARTMAN-SPAANS

Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die verstrooit. Matth. 12:30.

INHOUD

NAAR BOVEN	81
DE GEINSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL	
<i>door Sidney B. Sperry en Merrill Y. van Wagoner</i>	83
DE Z.H.V. 99 JAAR	87
VAN DE REDACTIE:	
DE GELIJKENIS VAN VIJF WIJZE EN VIJF DWAZE MAAGDEN	88
BELANGRIJKE MEDEDEELING	90
VOOR JONGE OOGEN	<i>Oom Ben</i> 92
KRACHTIGE PERSOONLIJKHEDEN VORMEN HECHTE VRIENDSCHAPSBANDEN	93
DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON	
<i>door John A. Widtsoe en Franklin S. Harris Jr.</i>	94
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	96

Zoekt

gij een CADEAU voor uw familie of vrienden,

Geef

dan een ZANG- of STANDAARDBOEK van de Kerk.

»De Ster« van 1940

IS WEER COMPLEET

Laat ook dit jaargang weer inbinden in linnen band met gouden letters. - Een sieraad voor uw boekenkast.

Drukkerij »Laboremus«
Langebrug 107 - Leiden
Telefoon 20950

DE GEÏNSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL

door SIDNEY B. SPERRY en MERRIL Y. VAN WAGONER

Uit de „Improvement Era”

Vrij vertaald in het Nederlandsch door A. D. J.

Een ander typisch voorbeeld van de wijziging door den Profeet Joseph Smith aangebracht daar, waar de uitdrukking *berouwen* wordt gebruikt met betrekking tot den Heer, kunnen wij vinden, indien wij de beide redacties van Jona 3:9-10 met elkander vergelijken. In de Statenvertaling lezen wij:

Wie weet, God mocht zich wenden, en berouw hebben; en Hij mocht zich wenden van de hittigheid Zijns toorns, dat wij niet vergingen!

En God zag hunne werken, dat zij zich bekeerden van hunnen boozen weg; en het berouwde God over het kwaad, dat Hij gesproken had te zullen doen, en Hij deed het niet.

De Geïnspireerde Herziening wijkt van het bovenstaande aanmerkelijk af. Deze luidt:

Wie weet, indien wij ons willen bekeeren en ons tot God wenden, of Hij niet de hittigheid Zijns toorns wil afwenden, dat wij niet vergaan?

En God zag hunne werken, dat zij hunnen boozen weg verlieten en zich bekeerden; en God wendde het kwaad af, hetwelk Hij had gezegd over hen te zullen brengen.

Van de dertig voorbeelden in het Oude Testament, van Genesis tot Zacharia, waar het woord

berouwen of *bekeeren* met betrekking tot God wordt gebezigd, veranderde de Profeet er drie en twintig. Tengevolge van het niet gereed komen van het revisiewerk bleven er zes onveranderd, terwijl er één gelaten werd, zooals het er stond, daar dit correct was.

En ook liegt Hij, die de Overwinning van Israël is, niet, en het berouwt Hem niet; want Hij is geen mensch, dat Hem iets berouwen zoude. I Samuël 15:29.

De overige veranderingen zijn met deze passage in volkomen overeenstemming. Ongeveer dertien malen wordt in de Statenvertaling gezegd, dat God iemands hart wilde verharden, gewoonlijk dat van Pharao of van zijn volk. Weliswaar werden de harten ook steeds verhard, maar dit geschiedde tengevolge van de zelfzuchtige verlangens van den mensch en niet door Gods invloed. Als voorbeeld ter illustreering diene Exodus 7:3. Volgens de Statenvertaling zegt God tot Mozes:

Doch Ik zal Farao's hart verharden; en Ik zal Mijne teekenen en Mijne wonderheden in Egypteland vermenigvuldigen.

De Geïnspireerde Herziening zegt evenwel:

Doch Farao zal zijn hart verharden, gelijk Ik u gezegd heb; en gij zult Mijne teekenen en

wonderen in Egypteland vermengvuldigen.

In Samuel 16:14 lezen wij:

En de Geest des Heeren week van Saul; en een booze geest van den Heere verschrikte hem.

In vijf overeenkomstige teksten luidt de door Joseph Smith gegeven redactie als volgt:

Een booze geest, die niet van den Heere was.

Een gedeelte uit Christus' gebed, dat veel aanleiding heeft gegeven tot misvatting, werd aldus veranderd:

En laat niet toe, dat wij in verzoeking worden geleid, maar verlos ons van den booze. (G.H. Matth. 6:14).

De Geïnspireerde Herziening toont in elk opzicht den Heer in Zijn eenheid van gedachte en handeling.

Slechts eenige van de vele belangwekkende en belangrijke veranderingen, die door den Profeet Joseph Smith werden aangebracht, zijn hier weergegeven. Een volledig overzicht van deze herstellingen en wijzigingen kan men eerst verkrijgen, wanneer men de Statenvertaling met de G.H. vergelijkt. Wat den lezer hierbij het meest zal treffen, is de groote mate van duidelijkheid, die de tekst heeft gewonnen. Moeilijk te vatten passages zijn zeer verstaanbaar en onmisbare feiten weder vermeld geworden.

* * *

VI

Heeft Joseph Smith den Bijbel in zijn geheel herzien of niet? De bewijzen hieromtrent zijn niet eenparig en de voorhanden zijnde gegevens vereischen een nauwkeurige bestudeering. Deze zijn o.a. de volgende:

(1). De Profeet Joseph Smith schrijft in zijn dagboek:

Ik voltooide de vertaling en herziening van het Nieuwe Testament op den 2den Februari 1833. Ik verzegelde het, opdat het niet weer zou worden geopend totdat het in Zion zou zijn gekomen.

(Geschiedenis der Kerk 1:324).

(2). Den 2den Juli 1833 schreef Sidney Rigdon:

Na sedert eenige uren de vertaling van den Bijbel te hebben beëindigd. (Geschiedenis der Kerk 1:368-369).

(3). De Heer verklaarde den 9den Februari 1831:

Gij zult vragen, en Mijne Schriften zullen gegeven worden zooals Ik aangewezen heb, en zij zullen in veiligheid bewaard worden;

En het is nuttig dat gij u aangaande dezelve stil houdt, en die niet onderwijst totdat gij ze geheel ontvangen hebt.

En Ik geef u een gebod dat gij ze dan aan alle menschen zult onderwijzen; want zij zullen aan alle natiën, geslachten, talen en volken onderwezen worden.

Gij zult de dingen aannemen welke gij ontvangen hebt, die u in Mijne Schriften voor eene wet gegeven zijn, om Mijne wet te zijn tot het besturen Mijner Kerk;

En hij die overeenkomstig die dingen doet zal zalig worden, en hij die dezelve niet doet zal verdoemd worden indien hij alzoo voortgaat. (L. en V. 42 : 56-60).

(4). Elf maanden later, in Januari 1832, gebod de Heer aan Joseph Smith en Sidney Rigdon :

Nu, voorwaar, zeg Ik tot u, Mijne dienstknechten Joseph Smith, Jr., en Sidney Rigdon, zegt de Heere, het is raadzaam verder te vertalen.

En in zooverre het uitvoerbaar is, in de omliggende landstrecken te prediken tot den tijd der conferentie; en daarna het werk der vertaling voort te zetten totdat het volbracht is.

(L. en V. 73 : 3-4).

(5). Meer dan een jaar later, den 8sten Maart 1833, zeide de Heer tot den Profeet :

En wanneer gij de vertaling der profeten volbracht hebt, zoo zult gij van af dien tijd over de zaken der Kerk en de school presideeren. (L. en V. 90 : 13).

Wat betreft het drukken van de nieuwe vertaling, werd den Heiligen door den Heer geboden het tweede gedeelte van het terrein ten Zuiden van den Kirtland Tempel in te wijden :

En wederom, voorwaar zeg Ik u, het tweede stuk lands aan het Zuiden zal Mij toegewijd worden, voor het bouwen van een huis voor Mij, voor het werk van het drukken der vertaling Mijner Schriften, en alle dingen welke Ik u ook zal gebieden.

(L. en V. 94 : 10).

Later gebod Hij hun :

En voor dit doel heb Ik u geboden uzelfen te organiseeren, zelfs Mijne woorden te Shinelah (drukken), de volheid Mijner Schriften, de openbaringen, welke Ik aan u gegeven heb, en welke Ik hierna van tijd tot tijd aan u zal geven. (L. en V. 104 : 58).

Zeven jaren later zeide de Heer tot William Law :

Indien hij Mijnen wil doen wil, zal hij voortaan naar den raad van Mijnen dienstknecht Joseph luisteren, en met zijn rente de zaak der armen ondersteunen, en de nieuwe vertaling van Mijn heilig woord voor de inwoners der aarde uitgeven.

(L. en V. 124 : 89).

In deze openbaringen wordt duidelijk gemaakt, dat des Heeren bedoeling was de Schriften in hun geheel te geven, en dat daaruit niet mocht worden onderwezen totdat zij in hun geheel waren ontvangen. Daar zijn ook de respectievelijke verklaringen van den Profeet Joseph Smith en van Sidney Rigdon, dat het Nieuwe en Oude Testament waren „voltooid” en „beeindigd”. Indien wij hieraan toevoegen de verklaringen van den Heer aangaande de voorzieningen voor het publiceeren van de „Nieuwe Vertaling”, kunnen wij geen andere gevolgtrekking maken dan dat de Schriften in hun geheel ontvangen waren geworden, want anders zou het bevel om deze te publiceeren niet zijn gegeven. Dit is in hoofdzaak het standpunt, dat door de Georganiseerde kerk wordt ingenomen, die o.m. het

feit, dat zij de Schriften in het openbaar verspreiden zooals zij door Joseph Smith werden herzien, als bewijs aanvoert, dat zij de ware kerk is. Dit kunnen wij echter zoo maar niet aanvaarden, want deze zaak is niet zoo eenvoudig als zij door genoemde kerk wordt voorgesteld, daar zij eenige belangrijke punten onaangeeroerd laat, die wel degelijk in aanmerking moeten worden genomen.

Het gaat n.l. bij de bespreking van de volledige herziening van den Bijbel om twee hoofdzaken: de verklaringen van den Profeet Joseph Smith zelf en de aanwijzingen, welke uit de Geïnspireerde Herziening kunnen worden geput. Dat de profeet tijdens zijn verblijf te Nauvoo van plan was de revisie van den Bijbel te vervolgen, wordt duidelijk na het lezen van het rapport aan den Hoogen Raad der Kerk van 18 Juni 1840. Daarin wordt gezegd:

Uw verslaggever voelt, dat thans de tijd gekomen is, dat hij (Joseph Smith) zich uitsluitend moet wijden aan de geestelijke belangen van de Kerk, en het werk van het vertalen der Egyptische verslagen, den Bijbel aan te vangen, en te wachten totdat de Heer zulke openbaringen zal geven, als noodig zal zijn voor de toestanden en omstandigheden van de Kerk. (Geschiedenis der Kerk 4: 136-137).

Bij een aandachtige lezing van bovenstaand uittreksel valt het op, dat hier het woord *aan-*

vangen wordt gebruikt. Dit is inderdaad vreemd, want met de vertaling van den Bijbel was reeds meer dan tien jaren geleden begonnen. Vanwaar dan het woord *aanvangen*? Om hiervoor een verklaring te vinden, moeten wij terugkeeren tot den tijd, waarin de Profeet met vertalen bezig was.

Naarmate dit werk vorderde, schreef de Profeet dit vaak in zijn dagboek onder de volgende bewoordingen:

Gedurende de maand April *ging ik voort* met het vertalen der Schriften. (Geschiedenis der Kerk 1: 170).

Het cursief gedrukte in het navolgende is eveneens van de schrijvers:

De eerste dagen van September werden besteed aan het maken van toebereidselen om naar de stad Hiram te verhuizen, en om ons werk der vertaling van den Bijbel te *hervatten*. (Geschiedenis der Kerk 1: 211).

Ik deed weinig anders dan voorbereidingen treffen voor het *hervatten* van mijn vertalingsarbeid (G. der K. 1: 215).

Ik *hervatte* mijn werk der vertaling der Schriften. (G. der K. 1: 219).

Ik *hervatte* de vertaling der Schriften en vervolgde mijn arbeid op dit terrein mijner roeping met Ouderling Sidney Rigdon als mijn secretaris. (G. der K. 1: 238).

(Wordt vervolgd).

* * *

Gebruik aanmoedigingen . . . Ieder doet zijn best om vertrouwen waardig te zijn.

De Z.H.V. 99 jaar.

Zoo zal het dan bijna een eeuw geleden zijn, dat de Z.H.V. werd opgericht door onzen Profheet Joseph Smith.

Tot presidente werd gekozen Zuster Emma Smith. De organisatie telde ongeveer 6 leden. En als wij het bij nu vergelijken, dan is het prachtig gegroeid, De Presidente van nu heeft een groote taak te vervullen en het schijnt dan ook een veel zwaardere dan Emma Smith in haar tijd had te verrichten.

Nu is er natuurlijk wel veel verschil. Maar Emma Smith droeg ook een groote verantwoording. En haar werk was lang niet gemakkelijk. Immers zij moest trachten de organisatie tot bloei te brengen. En wij weten dat dit niet zoo erg gemakkelijk is. Afbraak is spoediger volbracht dan opbouw. Dit zal Emma Smith terdege ondervonden hebben, temeer omdat de omgeving van andersdenkenden de Heiligen niet vriendelijk gezind was. Maar het was Gods werk, en Zijn werk slaagt zeker, ondanks alle tegenstand. Zoo is het ook in onzen tijd, zusters!

Wanneer wij Gods wil wenschen ten uitvoer te brengen dan zullen wij zeker slagen.

Zusters, laten wij het laatste jaar van deze eeuw ons best doen. Schouder aan schouder staan, met een sterke wil in ons, dan zal, ja dan moet het werk groeien.

Moge het zoo zijn dat wij het 100-jarig bestaan mogen vieren onder betere omstandigheden.

Wat stemt ons heden toch zoo blij?
Wat ons zoo'n vrede baart?

De Z.H.V. verjaart,
Komt zusters weest verheugd.

Zingen wij een vreugdelied,
Het schalt over heel de aard:

De Z.H.V. verjaart,
Komt zusters zingt ook mee.

Helpt nu mee aan 't mooie werk,
Weest nu aaneen geschaard

De Z.H.V. verjaart,
Komt zusters helpt nu mee.

En hebt gij buiten 't werk gestaan,
Komt gauw met ons vergaard,

De Z.H.V. verjaart,
Komt zusters sluit u aan!

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand April

AVONDMAALSVERS

Komt, stijj' ons lied van dank en lof,
Tot Hem, die daald' uit 't Hemelhof;
Voor 's menschen redding van den dood:
Leed smaad en smart, oneindig groot.

Openb. 14:6. En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk.

15 MAART 1941

VAN DE REDACTIE

DE GELIJKENIS VAN VIJF WIJZE EN VIJF DWAZE MAAGDEN.

..... Zoo waakt dan, want gij weet den dag niet, noch de ure, in welke de Zoon des menschen komen zal.” Matth. 25:13.

EENVOUD is het kenmerk van het ware. Indien ergens, dan is dit gezegde van toepassing op de gelijkenissen van onzen Meester, die van Zichzelf zeide: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.”

Het begrip *eenvoud*, in den juiststen zin, is dan ook niet gelijk te stellen met simpelheid, oppervlakkigheid of gebrek aan diepte. Integendeel.

De gelijkenissen van het Nieuwe Testament kenmerken zich in het bijzonder door hun onopgesmukt-heid, hun diepen zin en niet in 't minst door de doeltreffende beeldkeuze. Indien wij van Jezus niets anders kenden dan Zijn gelijkenissen, indien wij niets wisten van Zijn wonderbaarlijke gaven en Goddelijke macht, noch iets omtrent Zijn verwantschap met God, dan nog zouden wij bij het bestudeeren van die gelijkenissen genoodzaakt zijn uit te roepen: „Welk een groot en voortreffelijk mensch moet de schepper van deze gelijkennissen zijn geweest, welk een klaren, nobelen geest en vooral: welk een Liefde moet deze hebben gehad om zóó zijn medemenschen te kennen en te weten, voor welke beeldspraak zij het best toegankelijk zijn!”

Nemen wij voor ditmaal als voorbeeld de gelijkenis van vijf wijze en vijf dwaze maagden.

Jezus vergelijkt hier het koninkrijk der hemelen met tien

maagden, „welke hare lampen namen, en gingen uit den bruidsgom tegemoet.”

Welke hare lampen namen. Hier wordt als vaststaande voorop gesteld, dat zij in het bezit waren van lampen. De lamp is een lichtverspreider en tevens het zinnebeeld van geestelijk licht. Toegerust met dit licht zouden zij allen, de dwaze maagden, zoowel als de wijze, uitgaan, den bruidsgom tegemoet.

Waarom wordt als vanzelfsprekend aangenomen, dat zij dit licht bezaten? Omdat Jezus doelde op de burgers van Gods koninkrijk, op hen dus, die wederom geboren waren. (Joh. 3:3). Niemand, die een eerlijk en actief burger is van dat koninkrijk, leeft in duisternis.

„Die dwaas waren, hare lampen nemende, namengeen olie met zich.”

Wat gebeurt met een lamp, die gevuld is en brandende? In den beginne schijnt zij helder en verlicht een ieder, die zich in haar nabijheid bevindt. Maar als de olie in het reservoir teneinde loopt, wordt de vlam kleiner, verspreidt al minder en minder licht en dooft tenslotte geheel uit. Aldus vergaat het denzulken, die het Evangelie gehoord hebbende, dit met vreugde aannemen, doch daarna verzuimen het verder te bestudeeren en passief blijven.

Want het Evangelie is een wetenschap, een der voornaamste. Het is een wetenschap,

die alle andere wetenschappen overkoepelt en welker schoonheid eerst recht kan worden genoten en op de juiste waarde geschat, indien men zich tot ernstige studie zet niet alleen, doch ook aan de verkondiging ervan een daadwerkelijk aandeel neemt. Deze studie en deze arbeid zijn voor een ieder toegankelijk, want een academische vooropleiding is er niet voor noodig. Iedereen 't zij jong of oud, rijk of arm, geleerd of ongeleerd, kan zich aan de studie van het Evangelie wijden en aan de verspreiding daarvan, mits hij kan lezen en schrijven en zijn hart open stelt voor geestelijke waarheden.

„Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap.”

En ter middernacht geschiedde een geroep: „Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!”

Indien zij hadden geweten, dat de bruidegom dien nacht zou komen, zouden zij wakende zijn gebleven. De wijzen, evenmin als de dwazen, wisten van Zijn komst. Niemand van ons weet het. In deze gelijkenis, zooals overal elders, waar van Christus' wederkomst sprake is, komt het feit naar voren: „Het Koninkrijk der hemelen komt als een dief in den nacht”.

„En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uwe olie, want onze lampen gaan uit.”

De dwazen wendden zich tot de wijzen om hulp, maar kregen die niet. Dit is van bijzondere beteekenis. De geestelijke steun, die velen in de dagen hunner beproeving van anderen ontvangen, daar hun eigen geestelijk licht zoo zwak is, dat zij tastend

en struikelend hun levensweg vervolgen, zal, wanneer de dag van Zijn wederkomst daar is, uitblijven. De ellende, welke de mensch in den tijd, onmiddellijk daaraan vooraf gaande, door zijn goddeloosheid over de wereld brengt, zal zoo groot zijn, dat alleen zij, die de groote, kostbare, geestelijke waarden, welke het Evangelie van Jezus Christus heeft te bieden, hebben vergaard, zij dus, die hun lampen gevuld en hun olievaten met zich hebben, dien tijd zullen verdragen. (Zie L. en V. afd. 45, in 't bijzonder vers 57).

„Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.”

Daarna, d.i. nadat zij tevergeefs hadden gevraagd om licht, dat zij zichzelf hadden laten ont-nemen. Maar toen was het te laat! Toen klonk het deerniswekkende, want onherroepelijke: *Ik ken u niet*. Deze gelijkenis heeft, zooals L. en V. afd. 45 aantoont, uitsluitend betrekking op de Heiligen der Laatste Dagen. Het is nu, meer dan ooit, de tijd toe te zien, dat onze lampen brandende blijven en wij olie met ons hebben, want ofschoon wij uit de teekenen der tijden weten, dat de dag nabij is, weten wij dien dag niet, noch de ure, waarin de Zoon des menschen komen zal.

En wie zal ons weer tot Hem brengen, indien Hij eenmaal heeft gezegd: Ik ken u niet?

Zoo laat ons, dan waakzaam zijn en blijven en Zijn wil doen, want wat ook moge gebeuren in de toekomst: voor de getrouwen zal die tijd gelijk een bruiloftsfeest zijn.

Belangrijke mededeeling

AAN DE ABONNE'S VAN „DE STER” !

Door middel van dit ons eenig kerkelijk tijdschrift deelen wij U mede, dat met ingang van 1 April a.s. dit halfmaandelijksch blad in eenigszins uitgebreider vorm zal verschijnen. Ongetwijfeld zal het een bevrediging van den wensch van velen beteekenen, indien zij vernemen, dat meer algemeene bekendheid zal worden gegeven aan het leven en streven en de belangrijke gebeurtenissen in de hulporganisaties der Kerk, t.w. de O.O.V., de Z.H.V., de Zondagsschool, het Jeugdwerk, de Genealogische afdeling. In elke aflevering zal voor twee rubrieken plaats worden ingeruimd, zoodat op zoo geregeld mogelijke tijden nieuws van elk der hulporganisaties in de Ster zal verschijnen. Hiertoe wordt dan ook vriendelijk de medewerking van de Hootdbesturen van b.g. organisaties ingeroepen. Hun wordt verzocht alles, wat op hun arbeidsterrein van belang geacht moet worden, aan een der redactieleden van de Ster op te zenden. (Dus aan Zr. T. C. Hartman-Spaans, Eemwijkstraat 22 of Br. A. D. Jongkees, Deylerweg 4, Wassenaar). De diverse copieën worden verzameld en te gelegener tijd geplaatst. Als voorbeeld moge dienen de a.s. Z.H.V.-conferentie en feestavond. Indien een klein verslag in de verschillende gemeenten door of vanwege het plaatselijk bestuur wordt opgemaakt en naar het Hoofdbestuur der Z.H.V. wordt opgezonden, zal dit laatste voor verdere doorzending aan een van b.g. Redactieleden zorg dragen. Deze werkwijze geldt tevens voor de andere hulporganisaties, die de copie dan natuurlijk naar hun eigen H.B. zenden.

Door velen wordt het als een leemte gevoeld, dat aanstellingen en bevorderingen in het Prtesterschap niet in de Ster worden opgenomen.

Dit gevoel wordt ten volle door het Zendingsbestuur en de Redactie gedeeld. Voortaan zullen onder de rubriek „Zendingsnieuws“ van deze voor de Kerk in het algemeen en voor de betrokkenen in het bijzonder zoo belangrijke verrichtingen melding worden gemaakt. Het spreekt vanzelf, dat daartoe de prompte medewerking van de Gemeente-presidenten noodzakelijk is, die n.l. voor doorzending van een zoodanige verrichting hebben zorg te dragen.

Ten slotte wordt hier medegedeeld, dat het Zendingsbestuur zich tot zijn leedwezen genoodzaakt ziet, tengevolge van de stijging der papierprijzen en de onlangs ingevoerde omzetbelasting, de abonnementsgelden voor de Ster te verhoogen en te brengen van f 2 op f 3 per jaar. De oude prijs dus.

Gezien de uitbreiding, die ons blad zal ondergaan, mag deze prijs niet te hoog worden genoemd: nog geen zes centen per week. De beste wijze van voldoen der gelden lijkt ons een driemaandelijksche betaling van 75 cent.

Bedenkt, lezers, ofschoon de verhooging niet aangenaam is, dat deze onvermijdelijk is en, juist in deze tijdsomstandigheden, meer dan ooit, behoefte bestaat aan algemeen geestelijk contact en de Ster hiertoe het eenige en onmisbare middel is.

DE REDACTIE.

Vaar jonge Oogen

De Zonkant en de Schaduwzijde.

Vanmorgen, kinderen, dacht ik aan de zonkant en de schaduwzijde. Ik was tamelijk vroeg op, en 'k beklaag allen die de pracht van een wonderschoonen morgen gemist hebben.

Eerst ging ik naar de schaduwzijde van mijn huis. De wind blies uit het noordwesten, over de sneeuwvelden van een berglandschap en zijn verkillende adem gaf mij een gevoel van verkleuming. Maar toen 'k naar de andere zijde van het huis ging, vond ik het daar lekker warm en behagelijk, want daar scheen de morgenzon in vollen luister en daar woei geen wind.

Ik geloof, kinderen, dat de meeste dingen in deze wereld een zonkant hebben en dat bijna alles een schaduwzijde heeft.

'k Veronderstel dat er een zonkant is zelfs aan een bezoek aan den tandarts. Er was eens een man die daarheen moest en hij bleef tamelijk lang aan de schaduwzijde talmen, want hij dacht er aan, hoe zeer het zou doen. Maar toen viel het hem te binnen, dat er ook een zonkant aan deze zaak was: hij bedacht hoeveel beter het zou zijn voor zijn gezondheid als hij die akelige kiespijn kwijt was en toen was zijn besluit genomen. En naderhand lachte hij om zijn kleinzeerigheid!

Er is, veronderstel ik, ook een zonkant aan het schoolgaan; en ik weet dat er een schaduwzijde

aan is, vooral wanneer de zomer in het land komt. Wij gaan altijd ongaarne naar school als het tegen de vakantie-tijd loopt, niet waar? Dan worden de lessen zoo lang en zoo saai, en de buitenwereld zoo aantrekkelijk! Maar, jongens en meisjes, gesteld dat je de zaak eens van de zonkant beziet en bedenkt dat je iederen dag iets leert, als je oplet, dat je helpen zal beter en sterker en wijzer te worden, nuttiger mannen en vrouwen mettertijd. Dat is de zonkant; en het zal je leerlust aanwakkeren.

Ik heb een man gekend die kennis maakte met een nieuwen buurman en de indruk kreeg dat hij norsch en onvriendelijk was, vooral omdat zijn buurman hem soms voorbijliep zonder te groeten. Maar hij probeerde de zonkant van zijn buurman te vinden en ontdekte toen dat hij bijziend was; en nog meer: dat hij heel goedhartig was. Het lag alleen maar aan de kennismaking met de zonnige zijde.

En ik neem aan dat er ook aan ons een lichtzijde en een schaduwzijde is. Soms bekijken wij onszelven van de donkere kant en zien welke fouten wij maken en hoe ondeugend wij zijn en dan worden wij ontmoedigd en staan bijna op het punt, het op te geven. Maar gesteld dat wij de zonkant eens in oogenschouw nemen, waar de liefde van God ons beschijnt en waar Zijn gloed ons verwarmt; dan zullen wij anders beginnen te denken, ook over onszelven: het

beurt ons op, wij krijgen nieuwen moed.

O ja, de lichtzijde, de zonkant is altijd wel te vinden aan onszelven, aan de menschen die wij kennen, aan de wijde-wijde wereld.

Als het donker is, is er toch altijd wel een plekje waar de zon schijnt, helder en vroolijk en warm. En daaraan kunnen wij altijd denken.

OOM BEN.

* * *

Krachtige persoonlijkheden

VORMEN HECHTE VRIENDSCHAPSBANDEN.

VRIENDEN in den nood, „honderd in een lood,” zegt een oudspreekwoord. Ieder mensch zal deze oude volkswijsheid wel meermalen ervaren hebben. We zouden bijna zeggen, dat dit vanzelfsprekend is, want even moeilijk als het valt om het iedereen naar den zin te maken, kan men iedereen als zijn vriend beschouwen. Daar moet een wederzijdsche sympathie bestaan, een zekere overeenkomst van karakter en opvattingen en de vriendschapsbanden moeten onderhouden worden.

Het laatste is ongetwijfeld een kunst op zichzelf en iets, waar de goede wil in hooge mate bij betrokken is. Vrienden, en eigenlijk nog meer vriendinnen, die zich maar laten gaan en toegeven aan hun luimen zijn niet zeer gewild. Zij denken het meest aan zichzelf, verplaatsen zich nimmer in het gedachten- of gevoelsleven van anderen en zullen slechts zelden het gevoel van ware vriendschap in practijk weten te brengen. Vriendschap vraagt verdieping en wederzijdsch aanpassingsvermogen. Men moet zich kunnen geven en zijn innerlijke gedachten uitspreken. Men zoekt vaak onbe-

wust in den vriend of vriendin iemand, die men in moeilijke of blijde levensomstandigheden deelgenoot(e) kan maken van zijn zorgen of geluk. Ware vriendschap zal vaak eigen verlangens onderdrukken om zich in dienst van anderen te stellen.

Vrienden, die op alles ja en amen zeggen, zijn zelden die echtgoede vrienden, die in nood voor ons klaar staan. Het zijn onze vrienden juist, die ons onze fouten onder het oog brengen en we mogen er hun dankbaar voor zijn. Men mag onderling van meening over iets verschillen, doch zulks is absoluut geen bewijs, dat een der partijen betweterig of onverdraagzaam is, want door uitwisseling van gedachten ontdekt men veelal eigenschappen, die de vriendschap nog hechter maken. Hoe krachtiger een persoonlijkheid is in voelen en denken, hoe vaster zij ook is in haar vriendschap. Zij laat zich niet beïnvloeden door uiterlijke schijn, omdat zij het wezen der menschen, hun willen en streven op de juiste waarde weten te schatten.

Uit 't bijvoegsel van Schuttevaër van 23 Juli 1938.

DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON EEN VERZAMELING VAN BEWIJZEN

door JOHN A. WIDTSOE en FRANKLIN S. HARRIS Jr.

Vertaald door J. Strietman.

Als een voorbeeld van fijnen smaak en hoogstaande kunst van metaalbewerking der Indianen, vallen de Chimus van Peru bijzonder op. Zij waren bekwaam in het smeden, gieten, wellen, pletten, drijven, enz., zegt Hyatt Verrill: „Zij vervaardigden groote vaten van massief goud en van goud gelegeerd met zilver en koper; voorwerpen schoon van vormen, prachtig gezet, gedreven en gegraveerd of á jour bewerkt.”

Zulk een bekwaamheid stelde de oude Amerikanen in staat om dunne platen van goud te maken, geschikt om hun letterteekens er op te schrijven, van welker heldanigheid Rivero en Tschudi getuigenis afleggen, zeggen: „De hieroglyphen van de Mexicanen waren zeer duidelijk en gegraveerd op steen of metaal.” (Tschudi, pag. 105).

Bij de graving van een regenbak bij Cincinnati, Ohio, in 1847 werd een gouden plaat ontdekt 8 à 10 c.m. lang, gemiddeld 2 c.m. breed en 2½ c.m. dik, met afgeronde hoeken. Aan de voorzijde ervan was op fraaie wijze een andere plaat van hetzelfde materiaal ingezet, en bevestigd met twee pennen die door beide platen liepen. Deze laatste plaat was vol met oude letterteekens in relief, fraai gegraveerd, het geheel toonde een groote handwerkkunst. De plaat werd onderzocht door Dr. Wise, een geleerde rabbi van de Joodsche synagoge Cincinnati,

uitgever van een Joodsche courant aldaar, die beweerde dat de letterteekens hoofdzakelijk oud-Egyptisch waren (Mill. Star, deel 19, pag. 103, facsimile op pag. 632).

Pater Gay meldt (Geschiedenis van Oaxaca, deel 1, hst. 4, pag. 62) dat de Mexicaansche Indianen „aan eenige Europeesche antiquairs zeer dunne gouden platen verkochten, klaarblijkelijk met een hamer bewerkt, die hun voorvaderen hadden kunnen bewaren en waarop oude hieroglyphen waren gegraveerd.” (Saville, De Goudsmeedkunst in Oud Mexico, 1920 pag. 175).

„Hun graven (Indianen van Columbia) bevatten platen van goud en tafeltjes van aarde (klei) met verschillende eigenaardige letterteekens, die voor hen waarschijnlijk een bepaalde beteekenis hadden.” (Geografie y Compendio Historico des Estado Antioquia en Columbia, Parijs, 1885, pag. 517).

Ofschoon de meeste gouden artikelen hun weg naar den smeltkroes gevonden hebben, zijn er nog eenige voor den tegenwoordigen tijd bewaard gebleven, in het Field Museum, Chicago, en in het Britsche Museum, te Londen. Oud. Melvin J. Ballard beschrijft de platen die hij zag als volgt: „Broeder Pratt en ik zagen in een museum in Lima, Peru, een stapel gouden bladen, ongeveer overeenkomende met de bladzijden van het Boek van Mormon, ongeveer

20 c.m. lang en $17\frac{1}{2}$ breed, zoo dun als papier. De geheele stapel was nauwelijks $2\frac{1}{2}$ c.m. dik, niets bevond zich op ieder blad, het waren niets dan gouden bladen, bestemd voor een soortgelijk werk als de bladen van het Boek van Mormon." (Des. News, April 1930, 1932).

2. Gewicht van de platen.

De platen waarop het Boek van Mormon was gegraveerd, waren gemaakt van goud en zijn beschreven als zijnde ongeveer 14 cm. breed bij 20 cm. lang, en 15 cm. dik. Een blok massief goud van deze afmetingen, indien het goud zuiver was, zou tweehonderd pond hebben gewogen, hetgeen een heel gewicht zou zijn geweest voor een man om te dragen, zelfs al ware hij van het athletische type als Joseph Smith. Dit heeft men wel aangevoerd als een bewijs tegen de waarheid van het Boek van Mormon, daar het bekend is, dat bij verschillende gelegenheden de Profeet de platen in zijn armen droeg. Het is echter onwaarschijnlijk, dat de platen van zuiver goud waren gemaakt. Zij zouden dan te zacht geweest zijn en er zou gevaar bestaan hebben voor beschadiging door verwringing. Voor het doel van het noteeren van verslagen zouden platen, gemaakt van goud gemengd met een zeker percentage koper beter zijn, want zulke platen zijn sterker, duurzamer en in het algemeen gemakkelijker te hanteeren. Indien de platen gemaakt waren van goud van acht karaat, zooals dit heden ten dage door de juweliers verwerkt wordt, en er een ruimte van 10 pct. tusschen

de bladen bestond, zou het totale gewicht van de platen niet boven de 117 pond zijn geweest — een gewicht dat gemakkelijk door een man als Joseph Smith gedragen kon worden. Oud. J. M. Sjdahl, die zijn conclusie baseert op een door hem genomen proef met gouden munten, komt tot de slotsom dat de platen minder dan 100 pond gewogen hebben. Het waarschijnlijke gewicht van de platen blijkt derhalve ook een bewijs voor de waarheid van het Boek van Mormon te wezen.

3. Capaciteit van de platen.

Op het eerste gezicht zou iemand, die met het onderwerp onbekend is, kunnen betwisten of het mogelijk was het geheel van de 520 bladzijden van het Engelsche Boek van Mormon op een serie gouden platen te schrijven met een totale dikte van ongeveer 5 c.m. (een derde van het geheele volume van de platen). Deze vraag is grondig onderzocht en de beweringen van Joseph Smith zijn waar gebleken.

„De vraag is thans: Kon een derde (daar twee derde verzegeld was) van een volume metalen bladen 15 bij 20 bij 15 c.m. (De Profeet Joseph), of 20 bij $17\frac{1}{2}$ bij 10 c.m. (Martin Harris), of 20 bij $17\frac{1}{2}$ bij 15 c.m. (Orson Pratt) een voldoende aantal bladen bevatten, ieder zoo dik als perkament of tin, om de noodige ruimte op te leveren voor den geheelen tekst van het Boek van Mormon? Indien zoo, hoe staat het met hun onmetelijk gewicht?

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen.

In verband met de combinatie van de Gemeenten Overmaas en Rotterdam, werden op Zondag 2 Maart de gemeente- en Zondagsschoolbesturen met een woord van dank eervol ontslagen.

- De gemeentebesturen waren:
 J. J. v. d. Vaart, gemeentepresident.
 A. v. Buuren, 1e raadgever.
 G. A. Coomans, 2e raadgever.
 W. v. Tusschenbroek, secretaris.
 A. P. de Jonge, gemeentepresident.
 A. Hekking, 1e raadgever.
 C. Th. Rossaert, 2e raadgever.
 J. Boekhout, secretaris.

De Zondagsschoolbesturen bestonden uit:

- A. H. Goud, president.
 B. de Jong, 1e raadgever.
 H. B. J. Brandenburg, 2e raadgever.
 M. v. Buuren, secretaresse.
 H. A. Hekking, president.
 B. H. de Rijke, 1e raadgever.
 D. Riet, 2e raadgever.
 A. Leefflang, secretaris.

Aangesteld.

Op Zondag 2 Maart j.l. werd te Overmaas een gemeentebestuur aangesteld, welke als volgt is:

- A. P. de Jonge, gemeentepresident.
 A. Hekking, vice-president.
 G. A. Coomans, 1e raadgever.
 C. Th. Rossaert, 2e raadgever.
 J. Boekhout, secretaris.
 W. van Tusschenbroek,
 assistent-secretaris.

Voor de Zondagsschool:

- H. A. Hekking, president.
 A. H. Goud, vice-president.

Ordening in het Priesterschap.

Te Utrecht werd op 23 Februari l.l. geordend tot Priester: Broeder Harm Folkerts, door Ouderling Cornelis van Ree.

Te Amsterdam werden op 23 Februari l.l. geordend tot Diaken: Broeder Jacobus Aalders, door Ouderling E. van Komen; Br. Hendrik Op ten Berg door Ouderling J. Greeff en Br. Johannes Zippro door Ouderling H. Bakker Sr.

Geboren.

Op 15 Februari j.l. werd te De Steeg geboren: Robert Gijsbrecht Harry, zoon van F. B. Buijs en E. Th. Buijs-Middelhoven.

Op 2 Maart j.l. werd te Amsterdam geboren: Ank Johanna, dochter van J. Greeff en A. Greeff-Ylst.

Doopdienst.

Tijdens een op Zondag 2 Maart j.l. gehouden doopdienst te Leeuwarden werd door Ouderling D. Tijmstra gedoopt: Klaas Visser en door Priester N. C. Klijn: Louwkjen de Vries-Veenstra.

Zij werden respectievelijk bevestigd door Ouderling Jan Drenth en Ouderling P. H. Dirkmaat van Groningen. Wij heeten deze leden van harte welkom en wenschen hun Gods zegen toe.

Inzegening.

Te Groningen werd door Ouderling Pouwel van Komen ingezegend, den 16en Februari 1941: Henderika Maria, dochter van Henrich Friederich Brinken en Wilhelmina E. Boonstra.

Overleden.

Op 9 Februari l.l. overleed te Rotterdam in den ouderdom van 71 jaar, Zr, Jacoba Aan de Wiel-de Bruin. Zij werd 1 Januari 1870 te Scheveningen geboren en gedoopt op 7 September 1928 door D. A. van Dam.

Te Salt Lake City, Utah, is 11 Jan. j.l. overleden William Daniel Kooyman, zoon van Daniel Kooyman en Neeke Kooyman-Kooyman. Hij werd 11 October 1886 geboren te Midsland, Terschelling en vertrok in 1908 als emigrant naar Amerika. Den 3den Juli 1909 werd hij te Salt Lake City gedoopt door Arthur T. Shurtliff en den volgende dag bevestigd door John D. Kooyman. Hij was een hoogepriester in het Wells Stake H. P. Quorum. Zijn zoon Neil W. en zijn twee broeders: John D. en Frank I. hebben allen hier te lande als zendingen gewerkt en zijn hier goede bekenden.